

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)
z dnia 29 listopada 2007 r.

Sprawa C-10/06 P

Rafael de Bustamante Tello
przeciwko
Radzie Unii Europejskiej

Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny —
Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII
do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „praca wykonywana dla
innego państwa”

Pełny tekst w języku postępowania (hiszpańskim) II-B-2 - 317

(Pełny tekst w językach urzędowych: Zbiór Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości
i Sądu Pierwszej Instancji, część I)

Przedmiot: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia
25 października 2005 r. w sprawie T-368/03 Rafael De Bustamante
Tello przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Zb.Orz.SP str. I-A-321,
II-1439, zawierające żądanie uchylenia tego wyroku.

Orzeczenie: Oddalenie odwołania.

Streszczenie

*1. Odwołanie — Zarzuty — Zwykłe powtórzenie zarzutów i argumentów podniesionych przed Sądem — Brak określenia podnoszonego naruszenia prawa — Niedopuszczalność — Zakwestionowanie wykładni lub zastosowania prawa wspólnotowego dokonanych przez Sąd — Dopuszczalność
(art. 225 WE)*

*2. Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki przyznania
(regulamin pracowniczy urzędników, załącznik VII art. 4 ust. 1 lit. a))*

1. Odwołanie jest niedopuszczalne, jeżeli polega jedynie na powtórzeniu lub dosłownym zacytowaniu zarzutów i argumentów przedstawionych przed Sądem i nie zawiera nawet argumentacji mającej na celu określenie naruszenia prawa, jakim miałyby być dotknięte zaskarżone orzeczenie. Jednakże w sytuacji gdy wnoszący odwołanie kwestionuje wykładnię lub zastosowanie przez Sąd prawa wspólnotowego, okoliczności prawne rozpatrywane w pierwszej instancji mogą ponownie być rozważane w ramach odwołania. Gdyby bowiem wnoszący odwołanie nie mógł oprzeć odwołania na zarzutach i argumentach podniesionych przed Sądem, postępowanie odwoławcze pozbawione byłoby częściowo sensu.

2. Nawet jeśli wewnątrz krajowy podział kompetencji jest różny w zależności od instytucjonalnej organizacji danego państwa, w publicznym prawie międzynarodowym państwo powinno być traktowane jako podmiot o jednolitym charakterze. W świetle tej koncepcji państwu stawia się wymaganie, aby państwo to było reprezentowane względem innych państw i organizacji międzynarodowych przez jeden tylko system reprezentacji dyplomatycznej, który stanowi odzwierciedlenie jedności tego państwa na arenie międzynarodowej.

Aby dany urzędnik został uznany za wykonującego pracę dla „innego państwa”, nie jest konieczne, aby był zatrudniony przez administrację centralną tego państwa, decydujące znaczenie ma natomiast jego integracja ze strukturą stałego przedstawicielstwa tego państwa.

W tym względzie zarówno urzędników, którzy wykonują pracę na rzecz państwa za pośrednictwem jego administracji centralnej, jak i tych, którzy wykonują pracę na rzecz wspólnoty autonomicznej za pośrednictwem jej administracji, należy uznać za będących w sytuacji przeniesienia za granicę w rozumieniu art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, jednakże pod warunkiem że są oni formalnie zintegrowani ze stałym przedstawicielstwem tego państwa.

Zatem na potrzeby wykładni wyrażenia „praca wykonywana dla innego państwa”, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego, za jedyny mający znaczenie element należy uznać okoliczność, aby praca była wykonywana w ramach stałego przedstawicielstwa danego państwa. Zatem pracy świadczonej na rzecz władz jednostek podziału administracyjnego państwa nie można uznać za pracę wykonywaną dla państwa, jeżeli zainteresowany nie był formalnie zintegrowany ze stałym przedstawicielstwem tego państwa.